

رابطه بین عدد و شاخص متمایزکننده با عدد قابل شناسایی یک گراف

سعید علیخانی، سمانه سلطانی

دانشگاه یزد، دانشکده ریاضی

پذیرش ۹۷/۰۶/۲۶

دریافت ۹۶/۰۳/۰۲

چکیده

عدد متمایزکننده $D(G)$ ، گراف G عبارت است از کوچک‌ترین عدد صحیح d به‌طوری‌که گراف G دارای رنگ‌آمیزی رأسی با d رنگ است که تنها تحت خودریختی همانی حفظ می‌شود. به‌صورت مشابه، شاخص متمایزکننده $D'(G)$ از گراف G ، کوچک‌ترین عدد صحیح d است که برای آن گراف G دارای یک رنگ‌آمیزی یالی با d رنگ باشد که تنها تحت خودریختی همانی حفظ می‌شود. فرض کنیم G گراف همبند از مرتبه $n \geq 3$ و $c: E(G) \rightarrow \{1, 2, \dots, k\}$ یک رنگ‌آمیزی از یال‌های G است (ممکن است یال‌های مجاور، رنگ‌های یکسانی داشته باشند). برای هر رأس v از G ، کد رنگی v به توجه به رنگ‌آمیزی c ، k -تایی مرتب $c(v) = (a_1, a_2, \dots, a_k)$ است که در آن a_i تعداد یال‌های به رنگ i ، $1 \leq i \leq k$ ، واقع بر v است. رنگ‌آمیزی c قابل شناسایی است اگر رؤوس مختلف، کدهای رنگی متفاوتی داشته باشند. عدد شناسایی $\det(G)$ گراف G ، کوچک‌ترین عدد صحیح و مثبت k است که برای آن گراف G یک رنگ‌آمیزی قابل شناسایی با k رنگ داشته باشد. در این مقاله، رابطه بین عدد و شاخص متمایزکننده با عدد شناسایی یک گراف بررسی می‌شود. به‌ویژه، نشان می‌دهیم شاخص متمایزکننده هر گراف همبند حداکثر با عدد شناسایی آن برابر است، یعنی، $D'(G) \leq \det(G)$.

واژه‌های کلیدی: عدد متمایزکننده، شاخص متمایزکننده، عدد شناسایی.

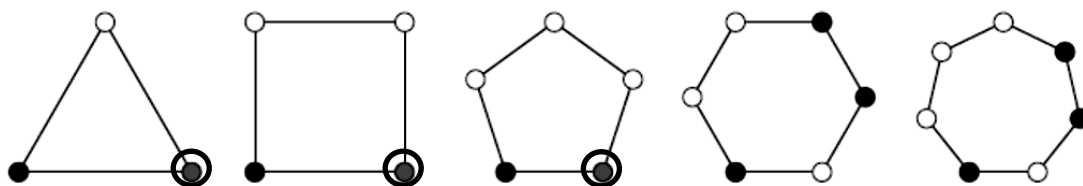
مقدمه

گراف در واقع مدلی ریاضی برای یک مجموعه گسسته است که اعضای آن به‌طریقی به‌هم مرتبط هستند. اعضا می‌توانند قسمت‌های مختلف زمین و ارتباط بین آنها پلهایی باشد که آنها را به‌هم مرتبط می‌کند (همانند مسئله کونیگسبرگ). تعریف دقیق‌تر گراف به این صورت است، که گراف مجموعه‌ای از رأس‌ها است، که به‌وسیله خانواده‌ای از زیرمجموعه‌های دوعضوی رؤوس که همان یال‌ها هستند به‌هم مربوط (وصل) شده‌اند. نظریه گراف یکی از موضوع‌های مهم در ریاضیات گسسته است که به بررسی گراف‌ها و مدل‌بندی مسائل به‌وسیله آنها می‌پردازد. لئونارد اویلر در سال ۱۷۳۶ با حل مسئله پل‌های کونیگسبرگ نظریه گراف‌ها را بنیان گذاشت. اما جیمز جوزف سیلوستر نخستین کسی بود که در سال ۱۸۷۸ از واژه گراف برای نامیدن این مدل‌های ریاضی استفاده کرد. در نظریه گراف، رنگ‌آمیزی گراف یکی از حالت‌های خاص مسئله‌های برچسب‌گذاری گراف است. رویکرد کلی آن استفاده از نظیر کردن رنگ‌هایی به یال‌ها یا رأس‌ها است که این رنگ‌آمیزی محدودیت خاصی را رعایت کند. در ساده‌ترین حالت، رنگ‌آمیزی‌ای مورد نظر است که در آن هیچ دو رأس (یال) مجاوری هم‌رنگ نباشند. رنگ‌آمیزی گراف کاربردهای زیادی در زمینه‌های عملی و تئوری

گوناگون دارد. علاوه بر مسئله‌های کلاسیک تعریف شده در این زمینه، با در نظر گرفتن محدودیت‌های مختلفی روی نوع گراف‌ها، روی روش رنگ‌آمیزی و حتی تعداد و رنگ عناصر گراف مسئله‌های متنوعی با کاربردهای وسیع در صنعت و علوم تعریف و حل می‌شود. با این وجود، این مسئله از نظر علمی هنوز در حال رشد و بررسی بیشتر است. در این مقاله با رنگ‌آمیزی خاصی از گراف‌ها موسوم به رنگ‌آمیزی متمایز کننده سروکار داریم. ایده اصلی تعریف این رنگ‌آمیزی از مسئله "دسته کلید فرانک رابینز" [۱]، که اولین بار در ستون مجله دانشگاه ماکالستر^۱ و به وسیله ستان واگن^۲ منتشر شد، می‌آید. این مسئله بدین شرح است:

آقای X که فردی نابینا است دسته کلید حلقوی شامل چند کلید دارد. فرض کنید دست‌گیره‌هایی برای کلیدها وجود دارند که به وسیله لمس قابل تشخیص‌اند. برای تمایز n کلید در این دسته کلید، آقای X می‌تواند از این دست‌گیره‌ها برای کلیدها استفاده کند. آقای X حداقل به چند دست‌گیره متفاوت نیاز دارد؟

پاسخ تعجب‌آور این است که اگر شش کلید یا بیش‌تر در دسته کلید وجود داشته باشد آن‌گاه تنها با دو دست‌گیره متفاوت می‌توان این کار را کرد. اما اگر سه، چهار یا پنج کلید در دسته کلید باشد آن‌گاه حداقل به سه دست‌گیره نیازمندیم. اگر کلیدها را به عنوان رئوس یک گراف و حلقه دسته کلید را به عنوان یال‌ها در نظر بگیریم، آن‌گاه پاسخ مسئله دسته کلید فرانک رابینز با استفاده از شکل ۱ قابل بیان است.

شکل ۱. پاسخ مسئله دسته کلید با استفاده از مفهوم گراف.

جواب مسئله دسته کلید فرانک رابینز به شکل دسته کلید وابسته است. با در نظر گرفتن شکل‌های مختلف برای حلقه دسته کلید، می‌توانیم این مسئله را تعمیم دهیم. فرض کنیم $G = (V, E)$ گراف ساده است. ما از نمادهای استاندارد گراف استفاده می‌کنیم [۲]. به ویژه، گروه خودریختی‌های گراف G را با $\text{Aut}(G)$ نشان می‌دهیم. همچنین فاصله بین دو رأس x و y در گراف G با $\text{dist}_G(x, y)$ نشان داده می‌شود. منظور از درجه یک رأس، تعداد رئوس مجاور با آن رأس است. گراف G ، k -منتظم نامیده می‌شود، اگر درجه هر رأس آن k باشد. رنگ‌آمیزی رأسی $\phi: V \rightarrow \{1, \dots, r\}$ ، متمایزکننده نامیده می‌شود، اگر هیچ خودریختی غیرهمانی از G برچسب‌های همه رئوس را حفظ نکند. به عبارت دیگر، ϕ یک رنگ‌آمیزی r -متمایز کننده است اگر برای هر خودریختی غیرهمانی σ در $\text{Aut}(G)$ ، رأس x وجود داشته باشد به طوری که $\phi(x) \neq \phi(\sigma(x))$ باشد. عدد متمایز کننده^۳ گراف G ، $D(G)$ ، کوچک‌ترین عدد صحیح d است به طوری که گراف G دارای یک رنگ‌آمیزی رأسی متمایز کننده با d رنگ باشد. این عدد به وسیله آلبرتسون^۴ و کالینز^۵ معرفی شده است [۳]. به صورت مشابه، کالینوفسکی^۶ و پیلسنياک^۷ [۴] شاخص

1. Macalester

2. Stan Wagon

3. Distinguishing number

4. Albertson

5. Collins

6. Kalinowski

7. Piłśniak

متمایز کننده^۱ $D'(G)$ از گراف G را کوچکترین عدد صحیح d که برای آن گراف G دارای یک رنگ آمیزی یالی با d رنگ باشد که تنها تحت خودریختی همانی حفظ می شود، تعریف کرده اند. اگر گرافی دارای خودریختی غیرهمانی نباشد، آن گاه عدد متمایز کننده آن ۱ است. به عبارت دیگر برای گراف پادمتقارن $D(G)=1, G$ است. همچنین، $D(G) = |V(G)|$ است اگر و فقط اگر $G = K_n$ باشد. عدد و شاخص متمایز کننده بعضی خانواده از گراف ها در [۳،۴] محاسبه شده است. برای مثال، اگر $m \geq 3$ ، آن گاه $D(P_m) = D'(P_m) = 2$ ، برای $n = 3, 4, 5$ ، $D(C_n) = D'(C_n) = 3$ و برای $n \geq 6$ ، $D(C_n) = D'(C_n) = 2$ هستند. به آسانی می توانیم مشاهده کنیم که مقدار $|D(G)-D'(G)|$ می تواند به دلخواه بزرگ باشد. برای نمونه، اگر $p \geq 4$ ، آن گاه $D'(K_{p,p}) = 2$ و $D(K_{p,p}) = p + 1$ است. قضیه ۱ رابطه بین عدد و شاخص متمایز کننده را بیان می کند.

قضیه ۱ [۴].

۱. فرض کنیم G گراف همبند از مرتبه $n \geq 3$ است. آن گاه $D'(G) \leq D(G) + 1$ است.
۲. فرض کنیم T درخت از مرتبه $n \geq 3$ است. آن گاه $D'(T) = D(T) + 1$ یا $D'(T) = D(T)$ است.

فرض کنیم G گراف همبند از مرتبه $n \geq 3$ است و $c: E(G) \rightarrow \{1, 2, \dots, k\}$ یک رنگ آمیزی از یال های G است (ممکن است یال های مجاور، رنگ های یکسانی داشته باشند). برای هر رأس v از G ، کد رنگی v با توجه به رنگ آمیزی c ، k -تایی مرتب $c(v) = (a_1, a_2, \dots, a_k)$ است که در آن تعداد یال های به رنگ i ، $1 \leq i \leq k$ ، مجاور با v است. رنگ آمیزی c قابل شناسایی است اگر رئوس مختلف، کدهای رنگی متفاوتی داشته باشند. عدد شناسایی^۲ $\det(G)$ از گراف G ، کوچکترین عدد صحیح و مثبت k است که برای آن گراف G یک رنگ آمیزی قابل شناسایی با k رنگ داشته باشد، [۵]. چون هر گراف غیربدیهی، شامل دو رأس از درجه یکسان است پس $\det(G) \geq 2$ است. برای شرح بهتر این مفهوم، گراف G شکل ۲ قسمت (a) را ببینید. یک رنگ آمیزی از یال های G در شکل ۲ قسمت (b) نشان داده شده است. برای این ۳-رنگ آمیزی c ، کدهای رنگی رئوس بدین صورت هستند:

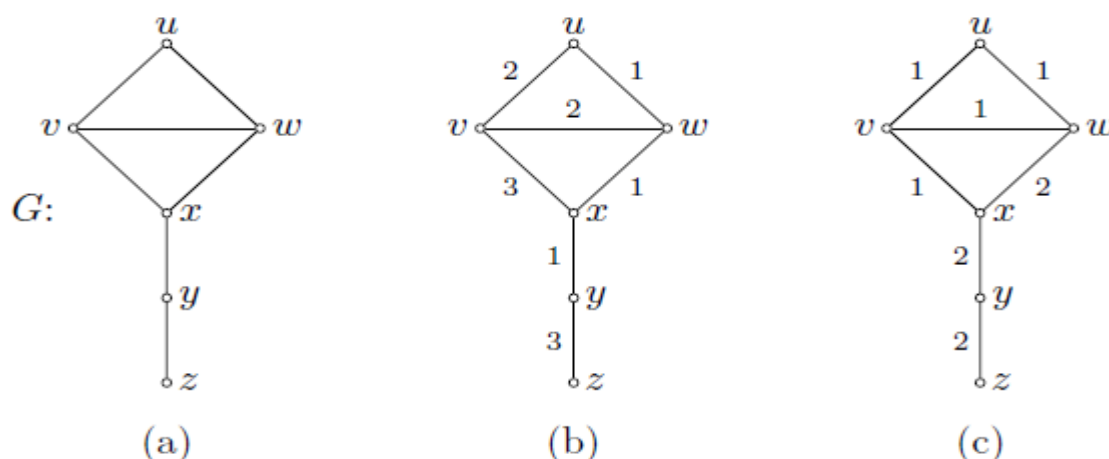
$$c(u)=110, c(v)=021, c(w)=210, c(x)=201, c(y)=101, c(z)=001.$$

چون رئوس G کدهای رنگی متفاوتی دارند، c یک رنگ آمیزی قابل شناسایی است. شکل ۲ قسمت (c)، رنگ آمیزی قابل شناسایی دیگر c' از گراف G را نشان می دهد. برای این رنگ آمیزی کدهای رنگی رئوس بدین صورت هستند:

$$c'(u) = 20, c'(v) = 30, c'(w) = 21, c'(x) = 12, c'(y) = 02, c'(z) = 01.$$

در رنگ آمیزی c' فقط از دو رنگ استفاده شده است و از این رو $\det(G) = 2$ است.

منظور از k -رنگ آمیزی یالی، رنگ آمیزی یال ها با استفاده از k رنگ است و ممکن است یال های مجاور، رنگ های یکسانی داشته باشند.

شکل ۲. رنگ آمیزی قابل شناسایی از گراف G

رابطه عدد متمایزکننده و عدد شناسایی یک گراف

در این بخش با استفاده از عدد شناسایی و بیشترین درجه گراف، کران بالایی برای عدد متمایزکننده به دست می‌آوریم. سپس، به بیان رابطه‌ای بین عدد متمایزکننده یک گراف و عدد شناسایی درخت‌های فراگیر آن گراف می‌پردازیم. برای این منظور، ابتدا دو قضیه ۲ و ۳ را بیان می‌کنیم.

قضیه ۲ [۶]. فرض کنیم c یک k -رنگ آمیزی از یالی گراف G است. حداکثر تعداد کدهای رنگی برای رؤس از درجه r ، $\binom{k+r-1}{r}$ است.

قضیه ۳ [۷]. اگر c یک k -رنگ آمیزی قابل شناسایی از گراف همبند G از مرتبه $n \geq 3$ باشد آن‌گاه شامل حداکثر $\binom{k+r-1}{r}$ رأس از درجه r است.

با استفاده از قضایای ۲ و ۳ می‌توان قضیه ۴ را به دست آورد.

قضیه ۴. فرض کنیم G گراف همبند از مرتبه $n \geq 3$ است.

۱. اگر Δ بزرگترین درجه گراف G باشد آن‌گاه $D(G) \leq \binom{\Delta + \det(G) - 1}{\Delta}$ است.

۲. اگر تعداد رؤس از درجه r در گراف G برابر n_r باشد به طوری که $n_r > \binom{k+r-1}{r}$ باشد، آن‌گاه $k < \det(G)$ است.

۳. اگر تعداد رؤس از درجه r در گراف G برابر n_r باشد به طوری که $n_r = \binom{k+r-1}{r}$ باشد، آن‌گاه $k \leq \det(G)$ است.

فرض کنیم G گراف همبند از مرتبه n و اندازه m است. تعداد یال‌هایی که باید از G حذف شوند تا درخت فراگیری از G به دست آوریم، $m-n+1$ است. عدد $m-n+1$ رتبه دور (یا عدد بتی^۱) گراف G نامیده می‌شود.

قضیه ۵. اگر G گراف همبند از مرتبه $n \geq 3$ و رتبه دور $\psi \leq 1$ باشد، آن‌گاه $D(G) \leq \det(G)$ است.

1. Betti number

اثبات. برای اثبات این قضیه این دو حالت را در نظر می گیریم:

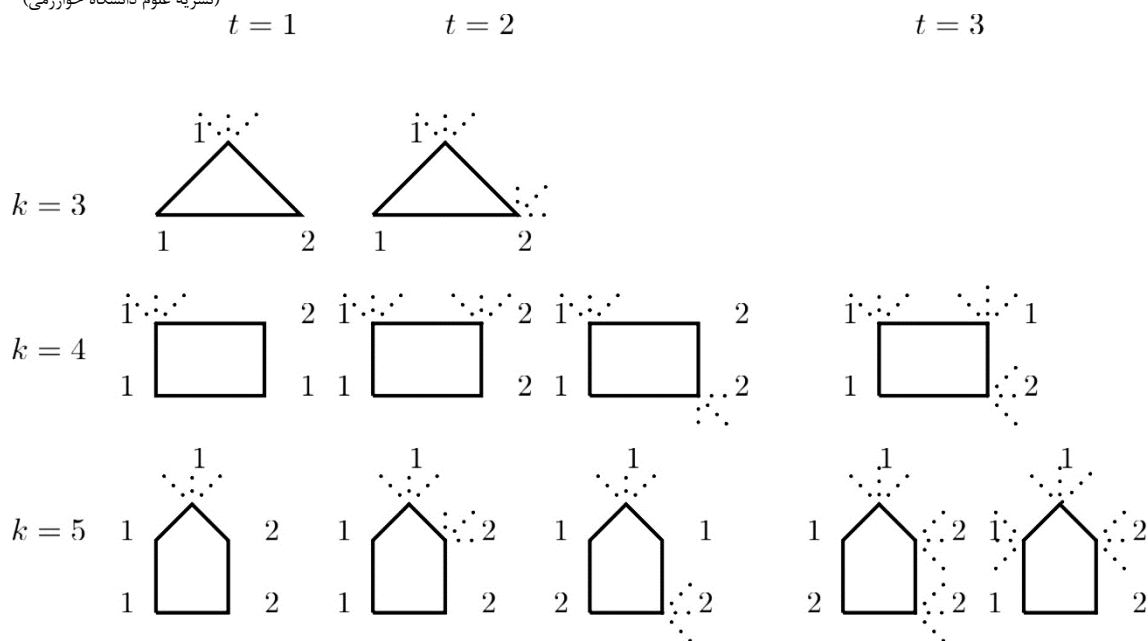
۱. اگر $\psi = 0$ باشد، آن گاه G یک درخت است و با استفاده از قضیه های ۱ و ۱۰ حکم ثابت می شود.

۲. اگر $\psi = 1$ باشد، آن گاه گراف G دور یکتای C دارد. فرض کنیم x_1, \dots, x_k رئوس متوالی دور C است. بقیه رئوس G می توانند به k مجموعه T'_1, \dots, T'_k متناظر با رئوس x_1, \dots, x_k از دور C ، افزاز شوند به طوری که زیرگراف القا شده از G با استفاده از رئوس $T'_i \cup x_i$ یک درخت باشد. این درخت را با T_i نشان می دهیم. فرض کنیم $N_{T_i}^{(j)}(x_i)$ نمادی برای مجموعه رئوسی از T_i که در فاصله j از x_i هستند، باشد و $N_{T_i}^{(j)}(x_i) = \{v_{i1}^{(j)}, \dots, v_{it_{ij}}^{(j)}\}$ باشد. هم چنین فرض کنیم نگاشت $c: E(G) \rightarrow \{1, 2, \dots, \det(G)\}$ یک رنگ آمیزی قابل شناسایی از G است. در ادامه یک رنگ آمیزی متمایز کننده از G با $\det(G)$ رنگ ارائه می کنیم. برای این منظور، ابتدا رئوس درخت های T_i را رنگ می کنیم. برای هر $1 \leq i \leq k$ و $j \geq 1$ ، اگر $\{v_{ip}^{(j)}, v_{iq}^{(j+1)}\}$ یالی از T_i باشد، آن گاه رأس $v_{iq}^{(j+1)}$ را با رنگ $c(\{v_{ip}^{(j)}, v_{iq}^{(j+1)}\})$ رنگ می کنیم. هم چنین، برای مقادیر $s, 1 \leq s \leq t_{i1}$ رأس $v_{is}^{(1)}$ را با $c(\{x_i, v_{is}^{(1)}\})$ رنگ می کنیم. برای رنگ آمیزی رئوس دور C ، مرتبه آن یعنی k را در نظر می گیریم. اگر $k \geq 6$ باشد، آن گاه رئوس دور C را به طور متمایز کننده با دو رنگ ۱ و ۲ رنگ می کنیم. برای $3 \leq k \leq 5$ بدون از دست دادن کلیت فرض می کنیم $t, 0 \leq t \leq k$ ، وجود دارد به طوری که $T'_{i1}, \dots, T'_{it} \neq \emptyset$ و $T'_{i(t+1)} = \dots = T'_{ik} = \emptyset$ است، جایی که $\{1, 2, \dots, k\} = \{i_1, \dots, i_k\}$ است.

۲.۱. اگر $t=k$ ، آن گاه همه رئوس x_{i1}, \dots, x_{it} را با ۱ رنگ می کنیم. با توجه به این که همه یال های منتهی به رئوس درجه یک درخت های T'_{i1}, \dots, T'_{it} در رنگ آمیزی قابل شناسایی، رنگ های متفاوتی دارند و با توجه به شیوه انتقال رنگ ها از یال ها به رئوس در این درختان، نتیجه می گیریم که همه رئوس درجه یک در این درخت ها رنگ های متفاوتی دارند، از این رو، اگر f خودریختی حافظ این رنگ آمیزی از G باشد، آن گاه f رئوس دور C را ثابت نگه می دارد، از این رو رئوس در مجموعه $\bigcup_{i=1}^k T'_i$ را نیز مجموعه وار به خودش می نگارد.

۲.۲. اگر $t = 0$ باشد آن گاه چون $\det(C) = D(C)$ ، می توانیم رئوس C را با دقیقاً $\det(G)$ رنگ به طور متمایز کننده رنگ کنیم. پس اگر f خودریختی حافظ این رنگ آمیزی از G باشد، آن گاه f رئوس دور C را ثابت نگه می دارد و از این رو رئوس در مجموعه $\bigcup_{i=1}^k T'_i$ را نیز مجموعه وار به خودش می نگارد.

۲.۳. اگر $t \neq k$ و $t \geq 1$ باشد آن گاه رئوس دور C را دقیقاً مانند شکل ۳ با حداکثر $\det(G)$ رنگ، رنگ آمیزی می کنیم. در این حالت با توجه به شکل ۳ نتیجه می گیریم که اگر f خودریختی حافظ این رنگ آمیزی از G باشد، آن گاه f رئوس دور C را ثابت نگه می دارد و از این رو رئوس در مجموعه $\bigcup_{i=1}^k T'_i$ را نیز مجموعه وار به خودش می نگارد.

شکل ۳. رنگ‌آمیزی رئوس دور C در قضیه ۵ حالت ۲۳

در هر سه حالت، با توجه به روش رنگ‌آمیزی رئوس $v, w \in V(G) - \{x_1, \dots, x_k\}$ می‌توانیم نتیجه بگیریم که برای هر دو رأس $v, w \in V(G) - \{x_1, \dots, x_k\}$ با درجه یک‌سان، رنگی وجود دارد به‌طوری‌که تعداد به‌کار رفتن آن رنگ برای رئوس مجاور v و w متفاوت است. در نتیجه f همه رئوس T'_i را برای هر i ثابت نگه می‌دارد. بنابراین f خودریختی همانی است و رنگ‌آمیزی ما یک $\det(G)$ -رنگ‌آمیزی متمایزکننده است.

قضیه ۶ را می‌توانیم به‌عنوان تعمیمی از قضیه ۵ بیان کرد.

قضیه ۶. فرض کنیم G گراف همبند از مرتبه $n \geq 3$ با رتبه دور ψ ، و \mathcal{T} خانواده همه درختان فراگیر G است. آنگاه

$$D(G) \leq \min\{\det(T) : T \in \mathcal{T}\} + \psi.$$

اثبات. فرض کنیم T درخت فراگیر دلخواهی از G و متناظر با حذف یال‌های $e_1 = \{u_1, w_1\}, \dots, e_\psi = \{u_\psi, w_\psi\}$ از G است. درخت T را به‌عنوان درختی با ریشه u_1 در نظر می‌گیریم. فرض کنیم $c: E(T) \rightarrow \{1, \dots, \det(T)\}$ رنگ‌آمیزی قابل شناسایی از T است. اگر $e = \{x, y\}$ یالی از T باشد به‌طوری‌که $\text{dist}_T(x, u_1) < \text{dist}_T(y, u_1)$ ، آنگاه رأس y را با رنگ $c(\{x, y\})$ رنگ‌آمیزی می‌کنیم. سپس رأس u_1 را با رنگ $\det(T) + 1$ رنگ‌آمیزی می‌کنیم. این رنگ‌آمیزی را برای رئوس G در نظر می‌گیریم و تغییرات زیر را اعمال می‌کنیم. برای هر i ، $2 \leq i \leq \psi$ ، اگر $\text{dist}_G(u_i, u_1) \neq \text{dist}_G(w_i, u_1)$ باشد، آنگاه رنگ رئوس u_i و w_i را به‌رنگ جدید $\det(T) + i$ تغییر می‌دهیم. ادعا می‌کنیم این رنگ‌آمیزی یک رنگ‌آمیزی متمایزکننده از رئوس G است. اگر f خودریختی حافظ این رنگ‌آمیزی از G باشد، آنگاه $f(u_1) = u_1$ است، زیرا u_1 تنها رأس از G با رنگ $\det(T) + 1$ است. از این رو f مجموعه $N_G^{(j)}(u_1)$ مجموعه همه رئوس G که در فاصله j از u_1 قرار دارند، را برای هر $j \geq 1$ ، به‌صورت مجموعه وار به خودش می‌نگارد. اگر f خودریختی غیر همانی حافظ رنگ‌آمیزی از G باشد، آنگاه رئوس x و y در $N_G^{(j)}(u_1)$ برای یک $j \geq 1$ ، وجود دارند به‌طوری‌که $f(x) = y$ است. با توجه به نحوه رنگ‌آمیزی

نتیجه می‌گیریم رنگ رئوس x و y عضوی از مجموعه $\{1, \dots, \det(T)\}$ است. در ادامه دو حالت زیر را در نظر می‌گیریم.

۱. اگر $\deg_T(x) = \deg_T(y)$ باشد، آن‌گاه چون رئوس x و y کدهای رنگی متفاوتی دارند، پس

نتیجه می‌گیریم رنگی وجود دارد که تعداد دفعات به‌کار رفتن آن برای رئوس مجاور با x و y متفاوت است. اما این مطلب متناقض است با این‌که خودریختی f یک خودریختی حافظ رنگ‌آمیزی است.

۲. اگر $\deg_T(x) \neq \deg_T(y)$ باشد، آن‌گاه چون $f(x) = y$ است پس برای $i = j - 1, j, j + 1$

$$|N_G^{(i)}(u_1) \cap N_G(x)| = |N_G^{(i)}(u_1) \cap N_G(y)|, \quad (۱)$$

زیرا رنگ رئوس x و y عضوی از مجموعه $\{1, \dots, \det(T)\}$ است، بنابراین با توجه به‌روش رنگ‌آمیزی نتیجه می‌گیریم برای $i = j - 1, j, j + 1$

$$\begin{aligned} |N_G^{(i)}(u_1) \cap N_T(x)| &= |N_G^{(i)}(u_1) \cap N_G(x)| \\ |N_G^{(i)}(u_1) \cap N_T(y)| &= |N_G^{(i)}(u_1) \cap N_G(y)|, \end{aligned} \quad (۲)$$

حالا با استفاده از تساوی‌های (۱) و (۲)، نتیجه می‌گیریم برای $i = j - 1, j, j + 1$ $|N_G^{(i)}(u_1) \cap N_T(x)| = |N_G^{(i)}(u_1) \cap N_T(y)|$ است و این بدین معنی است که $\deg_T(x) = \deg_T(y)$ است. با توجه به فرض این یک تناقض است.

بنابراین خودریختی همانی تنها خودریختی حافظ رنگ‌آمیزی است و در نتیجه رنگ‌آمیزی متمایز کننده است و از این‌رو $D(G) \leq \det(T) + \psi$ است. چون T درخت فراگیر دلخواه در نظر گرفته شده است پس حکم ثابت می‌شود.

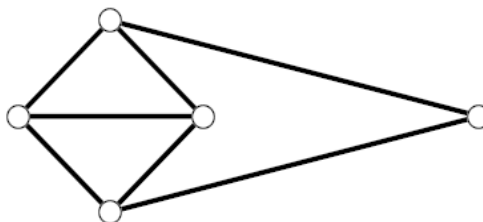
می‌توان مشاهده کرد که نامساوی قضیه ۶، برای گراف‌های دور از مرتبه حداکثر پنج به‌صورت تساوی درمی‌آید. با استفاده از قضیه ۷ نشان می‌دهیم که مقدار $D(G) - \det(G)$ می‌تواند به‌دلخواه بزرگ باشد.

قضیه ۷ [۶]. برای هر عدد صحیح $n \geq 3$ ، $\det(K_n) = 3$ است.

قضیه ۸. برای عدد صحیح و غیرمنفی k ، گراف منتظم G وجود دارد که $D(G) - \det(G) = k$ است.

اثبات. اگر گراف G ، گراف کامل K_{k+3} باشد، آن‌گاه با توجه به قضیه ۴ و عدد متمایزکننده گراف کامل، $D(K_{k+3}) = k + 3$ داریم، $D(K_{k+3}) - \det(K_{k+3}) = k$ و در این صورت حکم ثابت می‌شود.

این بخش را با بیان دو حدس زیر خاتمه می‌دهیم. گراف شکل ۳ را در نظر بگیرید. درجه رئوس این گراف ۲ و ۳ است و برای درجه‌های $r = 2, 3$ ، $n_r \leq \binom{D(G) + r - 1}{r}$ است. با این وجود، $2 = D(G) < 3 = \det(G)$ است. با مقایسه این مطلب و قضیه ۴ حدس ۱ را مطرح می‌کنیم. هم‌چنین با توجه به قضیه ۵ و ۶ حدس ۲ را بیان می‌کنیم.

شکل ۳. مثالی از گراف با خاصیت $D(G) < \det(G)$

حس. فرض کنیم G گراف همبند از مرتبه $n \geq 3$ و رتبه دور ψ است.

۱. اگر برای هر درجه r از گراف G ، $n_r < \binom{D(G) + r - 1}{r}$ باشد، آن گاه

$$\det(G) \leq D(G) \text{ است.}$$

۲. عدد متمایز کننده گراف G حداکثر $\psi + \det(G)$ است، یعنی $D(G) \leq \det(G) + \psi$ است.

رابطه شاخص متمایز کننده و عدد شناسایی یک گراف

این بخش را با بیان رابطه‌ای بین شاخص مجزاکننده و عدد شناسایی یک گراف آغاز می‌کنیم. سپس با استفاده از

آن، کرانه‌هایی برای شاخص متمایز کننده گراف به دست می‌آوریم.

قضیه ۹ [۷]، [۸]. فرض کنیم $D_\psi(n)$ و $d_\psi(n)$ به ترتیب بزرگ‌ترین و کوچک‌ترین عدد شناسایی در میان همه گراف‌های همبند از مرتبه n با رتبه دور ψ است.

$$۱. \text{ برای عدد طبیعی } n \geq 3 \text{ داریم } D_0(n) = n - 1 \text{ و } d_0(n) = \left\lfloor \frac{-5 + \sqrt{8n + 41}}{2} \right\rfloor$$

۲. فرض کنیم $n \geq 3$ عدد صحیح است. آن گاه برای $n = 3, 4, 5$ ، $D_1(n) = 3$ و برای $n \geq 6$ ،

$$D_1(n) = n - 3 \text{ می‌باشد. همچنین } d_1(n) = \left\lfloor \frac{-5 + \sqrt{8n + 25}}{2} \right\rfloor \text{ است.}$$

۳. فرض کنیم $n \geq 4$ عدد صحیح است. آن گاه $D_2(4) = 2$ و برای $n = 5, 6, 7$ ، $D_2(n) = 3$ و

برای $n \geq 8$ ، $D_2(n) = n - 4$ است. همچنین برای $4 \leq n \leq 9$ ، $d_2(n) = 2$ و برای

$$n \geq 10, \quad d_2(n) = \left\lfloor \frac{-5 + \sqrt{8n + 9}}{2} \right\rfloor \text{ است.}$$

قضیه ۱۰. فرض کنیم G گراف همبند از مرتبه $n \geq 3$ است.

۱. هر رنگ‌آمیزی قابل شناسایی از گراف G ، یک رنگ‌آمیزی یالی متمایز کننده است.

۲. برای گراف G همواره $D'(G) \leq \det(G)$ است.

اثبات. ۱) فرض کنیم $\det(G) = k$ و $c: E(G) \rightarrow \{1, 2, \dots, k\}$ یک رنگ‌آمیزی قابل شناسایی از گراف G است.

نشان می‌دهیم c یک رنگ‌آمیزی متمایز کننده است. اگر f یک خودریختی از گراف G باشد به طوری که f رنگ‌آمیزی

c را حفظ کند، آن گاه چون برای هر دو رأس دلخواه با درجه یکسان از G ، رنگی وجود دارد که تعداد به کار رفتن آن

در یال‌های مجاور با این دو رأس متفاوت است، نتیجه می‌گیریم که f هر دو رأس دلخواه از درجه یکسان را ثابت نگه

می‌دارد و از این رو f خودریختی همانی است. این بدین معنی است که رنگ‌آمیزی c متمایز کننده است. قسمت (۲)

نتیجه مستقیم از (۱) است.

به آسانی می‌توان مشاهده کرد که تساوی در قضیه ۱۰ برای گراف‌های ستاره $K_{1,n}$ برقرار است. با استفاده از قضیه‌های ۹ و ۱۰، می‌توانیم کران‌های بالایی برای شاخص متمایزکننده یک گراف با توجه به مرتبه آن گراف به‌دست آوریم.

قضیه ۱۱. فرض کنیم G گراف همبند از مرتبه n و اندازه m است.

۱. اگر $m = n - 1$ باشد، آن‌گاه برای $n \geq 3$ ، $D'(G) \leq n - 1$ است.

۲. اگر $m = n$ باشد، آن‌گاه برای $n \geq 6$ ، $D'(G) \leq n - 3$ است. همچنین اگر $n = 3, 4, 5$ باشد، آن‌گاه $D'(G) \leq 3$ است.

۳. اگر $m = n + 1$ باشد، آن‌گاه برای $n \geq 8$ ، $D'(G) \leq n - 4$ است. همچنین اگر $n = 5, 6, 7$ باشد، آن‌گاه $D'(G) \leq 3$ و برای $n = 4$ ، $D'(G) \leq 2$ است.

با استفاده از قضیه ۱۲ نشان می‌دهیم که فاصله بین $D'(G)$ و $\det(G)$ می‌تواند دلخواه باشد.

قضیه ۱۲ [۷]. فرض کنیم $n \geq 3$ عدد صحیح و $l = \lfloor \sqrt{n/2} \rfloor$ است. آن‌گاه عدد قابل شناسایی گراف دور بدین صورت است:

$$\det(C_n) = \begin{cases} 2l, & 2l^2 - l + 1 \leq n \leq 2l^2 \\ 2l - 1, & 2(l - 1)^2 + 1 \leq n \leq 2l^2 - 1. \end{cases}$$

قضیه ۱۳. برای عدد صحیح و غیر منفی k ، گراف منتظم G وجود دارد که $D'(G) - \det(G) = k$ است.

اثبات. اگر گراف G ، گراف دور C_n باشد، آن‌گاه با استفاده از قضیه ۱۲ و شاخص متمایزکننده گراف دور، $D'(C_3) = D'(C_4) = D'(C_5) = 3$ ، و برای $n \geq 6$ ، $D'(C_n) = 2$ حکم ثابت می‌شود.

منابع

1. Rubin F., "Problem 729 in Journal of Recreational Mathematics", 11 (1979) 128.
2. Hammack R., Imrich W., Kalavzar S., "Handbook of product graphs (second edition)", Taylor & Francis group (2011).
3. Albertson M. O., Collins K. L., "Symmetry breaking in graphs", Electron. J. Combin, 3 (1) (1996) R18.
4. Kalinowski R., Pilsniak M., "Distinguishing graphs by edge colourings", European J. Combin. 45 (2015) 124-131.
5. Escudro H., Zhang P., "On detectable colorings of graphs", Mathematica Bohemica, 130 (4) (2005) 427-445.
6. Aigner M., Triesch E., Tuza Z., "Irregular assignments and vertex-distinguishing edge colorings of graphs", Combinatorics '90, Proc. Conf. Gaeta/Italy 1990, Elsevier Science Pub, (1992) 1-9.

7. Chartrand G., Escudro H., Okamoto F., Zhang P., "Detectable colorings of graphs", *Utilitas Mathematica*, 69 (2006) 13-32.
8. Escudro H., Zhang P., "Extremal problems on detectable colorings of connected graphs with cycle rank 2", *AKCE International Journal of Graphs and Combinatorics*, 2 (2005) 99-117.